

Wiktor Okrzeja, Jerzy Pyrgała

Kobylniki, pow. Busko-Zdrój

Informator Archeologiczny : badania 2, 175-177

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

to jamy, w większości bez elementów datujących, które przez analogię z nielicznymi jamami datowanymi można wiązać z osadnictwem epoki brązu - z kulturą trzciniecką.

Do najciekawszych odkryć dokonanych w ostatnim sezonie należy znalezienie w 4 grobach ciałopalnych - jamowych, datowanych na ostatnie dziesięciolecie p.n.e. bądź początki n.e., cienkościennej ceramiki toczonej, w tym ceramiki malowanej w białe i czerwone pasy oraz ceramiki ornamentowanej stemplem w kształcie rosetki. W grobach tych znaleziono sporo stopionego szkła oraz liczne żupiny spalonych orzechów laskowych. Również w kilku grobach ciałopalnych z III-IV wieku n.e. odkryto ceramikę toczoną, a w jednym, datowanym na IV wiek n.e. importowane naczynie brązowe /naczynie bardzo zniszczone w ogniu, prawdopodobnie misa/.

Groby wczesnośredniowieczne, bez obstawy kamiennej, ubogie datowane są dobrze na XII w. monetką Władysława II.

Ogółem w ciągu 5 sezonów badawczych na przestrzeni 0,5 ha odkryto ponad 400 grobów ciałopalnych z II wieku p.n.e. - IV wieku n.e.

Prawdopodobnie w roku 1969 omentarszysko w Kleszowie zostanie zbadane w całości.

KŁOPOTÓW, pow. Lubin Legnicki

patrz okres halstacki

KOBYLNIKI, pow. Busko-Zdrój

Zakład Badań Polskiego Średniowiecza Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej.

Badania prowadził mgr Wiktor Okrzeja, konsultant dr Jerzy Pyrgała. Finansował WKZ w Kielcach. Siódmy sezon badań. Osady otwarte z późnego okresu wpływów rzymskich. Ślady z okresu halztackiego i średnio-wieczna.

Zasadniczym celem badań w b.r. było uchwycenie północnej i wschodniej rubieży osady. Pozostałe granice zostały bowiem określone w ogólnym zarysie przez badania w poprzednich sezonach. Odsłonięty, sześćcio-aryowy obszar osady dowiązany do osiągniętej w latach ubiegłych rubieży, wykazał stopniowe rozrzedzanie warstwy kulturowej w kierunkach: północnym i wschodnim aż do jej całkowitego zaniku. W tej części osady zostały odkryte pojedyncze jamy z dość ubogim inwentarzem ruchomym, o bardzo luźnej lokalizacji przestrzennej. Stosunkowo większa ich ilość wystąpiła w bezpośredniej bliskości centralnej części osady badanej w latach 1959-1964. W miarę oddalania się prac od centrum stanowiska w kierunku wschodnim, obiekty stopniowo zanikały. W sumie odkryto i wyeksplorowano w tej, peryferyjnej już partii osady, 6 niewielkich jam późnorzymskich z niewielką zawartością materiału ceramicznego i kostnego, zwierzęcego. Odkryto także kilka nieregularnych zagłębień z ceramiką późnośredniowieczną i nowożytną.

Przeprowadzono także szereg badań sondażowych na terenie Kobylników, w miejscach powierzchniowego występowania ceramiki. Dzięki temu odkryto, w odległości ok. 1 km na północ od badanego obecnie stanowiska, nową, rozległą osadę. Jest ona zlokalizowana także na terenie Kobylników, w części wsi zwanej Kobylniki-Folwark. Osada ta zajmuje obszar ca 300 m wzdłuż krawędzi doliny Nidy i ca 100-150 m w głąb od doliny rzecznej. Na terenie osady, w miejscu zagęszczenia występującego na powierzchni materiału ceramicz-

nego, otwarto 5 arowych wykopów, w których odkryto szereg jam oraz 1 budynek mieszkalny o rozmiarach 4 x 4 m, lekko sagłębiony w podłoże marglowe. Budynek ten, o konstrukcji słupowej, przedstawiał się jako dość nieforemny prostokąt o intensywnie czarnym wypełnisku. Znalaziono w nim sporą ilość ceramiki oraz kości. Także jamy zawierały głównie materiał ceramiczny, a w nim fragmenty dużych naczyń szasobowych. Znalaziono także ułamki ceramiki tzw. "siwej".

W kilku jamach wystąpił materiał żużycki co świadczyłoby o wielokulturowej warstwie osadniczej na tym stanowisku.

W związku z odkryciem powyższej osady, dotychczas badaną osadę w Kobylnikach oznaczono jako stanowisko 1, a nowoodkrytą jako stanowisko 2 - Kobylniki-Polwark.

KOŁOZĄB, pow. Płońsk

Zakład Polskiego Atlasu Archeologicznego IHKM PAN

Badania prowadził dr Jerzy Pyrgała. Finansował IHKM PAN. Piąty sezon badań. Cmentarzysko z okresu późnolatańskiego i wpływów rzymskich.

Badania prowadzono w okresie od 8.VIII. do 7.IX 1968 r. Były one kontynuacją prac zapoczątkowanych na tym stanowisku w r. 1962. Tegoroczna kampania wykopaliskowa objęła głównie wschodnią partię obiektu z sadaniem uchwycenia wschodniej, graniczącej z osadą, rubieży cmentarzyska. Ogółem zbadano 850 m², odkrywając i eksplorując 54 groby ciałopalne lateńsko-rzymskie, część kręgu kamiennego oraz kilka jam osadniczych z okresu wpływów rzymskich.